

A hagyomány szerint a farsang vízkereszttől húshagyó keddig tart, de némely növényeknél állandóan farsang van. Jelmezbe bújnak, hogy megvédjék magukat az őket tápláléknak tekintő állatoktól, vagy azért, hogy becsalogassák a beporzó rovarokat, vagy csak így szeretnének tápanyaghoz jutni. Az álcázással olyan előnyökre akarnak szert tenni, amelyek segítik az életben maradásukat, a szaporodásukat.

Növények farsangja

Kavicsvirág

A kavicsvirágok különös módját választották annak, hogy megmeneküljenek a legelésző állatoktól, azok ugyanis eledelt és vizet keresve szívesen elfogyasztanának egy lédús pozsgás növényt. Utánozzák a kavicsok formáját, mintázatát és elvegyülnek a kavicsok között, amelyek körülveszik őket. A Szamóca Kiskertész Klubban a sivatagok és szavannák növényeiről volt szó, amikor az egyik kis kertészünk megszólalt: „de jó a kavicsvirágoknak, náluk mindig farsang van!”

A **golgotavirágok** agyafűrt trükköt alkalmaznak, ezzel a növényvilág mimikri versenyének minden bizonnyal a dobogósai lennének. Létezik egy olyan pillangó, melynek hernyói kizárólag a golgotavirág mások számára mérgező leveleit fogyasztják. A növény ezért a lepke petéire hasonlító apró sárga foltokkal próbál túljárni a petét rakni szándékozó pillangók eszén. A sárga foltok és a hernyószerűen föltekeredett kacsok ezzel kiteszik a „megtelt” táblát. Azt a látszatot keltik, hogy oda már egy másik lepke letette a petéit, elfoglalta a levelet, ezért a becsapott lepkék továbbrepülnek, szabad helyet keresve.

A **rovaremésző növények** is mesterei az álcázásnak. A harmatfű ragasztószerű folyadékka harthatcseprere hasonlít, a szomjukat oltani kívánó rovarok beleragadnak, így válnak a harmatfű táplálékává. A mocsaras, nitrogénben szegény környezetben élő harmatfű ehhez a taktikához folyamodott, hogy a túléléséhez szükséges tápanyagokhoz hozzájusson.

Álcázással találkozhatunk még az **orchideák** között is. Egyes fajok (pl. pókbangó) erősen hasonlítanak nőstény rovarokra, így a megtévesztett hím rovarok beporozzák őket.

Szakács-Nagy Zsuzsa

Harmatfű

ÜLTESSETEK ZÖLD SPAGETTIT

Ez a zöld spagetti nem enivaló, hanem álrühába bújt kaktusz.

A kaktuszfélék családjába tartozó vesszőkaktusz teljes mértékben különbözik rokonaiktól, még tüskéje sincs. Az eredeti élőhelyén fákon lakik és akár 2 méter hosszú lecsüngő hajtásai is lehetnek.

Ez nem mimikri, mivel a vesszőkaktusznak esze ágában sincs leutánozni a spagettit, leginkább azért, mert semmiféle előnye nem származna belőle. Ez a hasonlóság csak az emberek és főleg a spagettikedvelő gyerekek számára egyértelmű, szemmel látható.

Nemcsak a megjelenése, hanem a gondozása is teljesen eltérő az általában szárazságtűrő kaktuszokétól. Nem szeret kiszáradni, nyáron pedig kimondottan sok öntözést kíván. Jobban érzi magát félárnyékban-árnyékban, mint a tűző napon. Magas páratartalmat és tápoldatozást kíván, az orchidea-tápoldat megfelel számára.

Átültetni két-háromévenként elegendő, mert nem nevel nagy gyökereket. Tőzeges (savanyú), laza talajban fejlődik. Frizuráját bátran lehet alakítani: ha már túl hosszú és bozontos, nyugodtan vágjátok vissza.

Nálunk évek óta a konyhaablakban éldegél. Letörő hajtásait – könnyen törik – benyomom a földbe és mindig meggyökeresedik. Nagyon szívós, élni akaró növényke, télen-nyáron díszít az ablakunkban.

FOTÓ: SZAKÁCS-NAGY ZSUZSA, PIXABAY

Golgotavirág